

Arrest

nr. 88 773 van 2 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent afkomstig uit Tbilisi, Georgië en bent sinds 2012 gehuwd met P. I. 5...°. Uw vrouw en twee kinderen verblijven in Georgië.

Uw problemen in uw land van herkomst zijn begonnen naar aanleiding van uw participatie in de manifestatie van 7 november 2007. Tijdens deze betoging werd u zwaargewond door de spetstroeppen waarna u naar het ziekenhuis werd overgebracht. Na drie dagen kwamen er twee

onderzoekers van de politie naar uw ziekenhuiskamer en dwongen u een document te ondertekenen waaruit bleek dat u gewond was naar aanleiding van een auto-ongeval. Na tien dagen mocht u het ziekenhuis verlaten en u keerde terug naar uw thuis. In de jaren die volgden op deze gebeurtenis kende u geen problemen met de autoriteiten maar u geraakte wel moeilijk aan werk. Sinds 2009 kende u eveneens gezondheidsproblemen die een dialyse behandeling vereisten. U schreef vervolgens brieven die uw problemen toelichtten naar onder andere, het gemeentehuis en het ministerie van gezondheid.

Midden december 2011 was u aanwezig op een presentatie waar u uw vriendin E. K. (...) ontmoette, de vrouw van een politicus I. (...). Hun organisatie, Qartu-groep, ondersteunt mensen die hulp nodig hebben financieel, zoals oude klasgenoten, dorpsgenoten of vrienden. U was één van hen die maandelijks een financiële tegemoetkoming kreeg omwille van uw gezondheidstoestand. Ongeveer twee dagen na deze ontmoeting werd u door twee politieagenten tegengehouden aan uw appartement en ondervraagd over de brieven die u schreef en de ontmoeting met E. (...). U werd eveneens gedwongen om de hulp die u van hun organisatie kreeg te weigeren en dit moest gebeuren binnen twee dagen. Rond 20 december 2011 kwamen deze politieagenten naar het ziekenhuis tijdens één van uw dialysebehandelingen en zij bedreigden u, aangezien u niet gestopt was hulp te ontvangen van deze organisatie. Rond 20 januari 2012 werd u tegengehouden aan de ingang van uw appartement door twee politieagenten en geslagen. U ging vervolgens slapen maar doordat u zich slecht voelde werd u naar het ziekenhuis gebracht waar u één week verbleef. Na deze periode dook u onder tot aan uw vlucht. Op 1 maart 2012 had u een laatste dialyse in uw land van herkomst waarna u met de broer van uw echtgenote tot Wit-Rusland reisde. Daar werd u in de laadruimte van een vrachtwagen gezet en op deze manier bereikte u België op 7 maart 2012 waarna u uw asielaanvraag indiende. Sinds uw verblijf in België kwam u via uw vrouw te weten dat u op 19 maart 2012 werd opgeroepen om te verschijnen bij de autoriteiten. Aangezien u niet kwam opdagen kwamen de autoriteiten tweemaal naar uw thuis en stelden vragen over u.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw rijbewijs, twee medische documenten en één medisch verslag.

B. Motivering

U vreest dat aangehouden zal worden bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw problemen naar aanleiding van de manifestatie op 7 november 2007 en uw vriendschap met de vrouw van I. (...). Daarenboven vreest u het effect van de nieuwe dialyse-filters die gebruikt worden in Georgië en die volgens uw dokter in combinatie met uw hoge bloeddruk dodelijk kunnen zijn. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst stelt het Commissariaat-generaal zich ernstige vragen met betrekking tot uw houding die niet in overeenstemming is met uw verklaarde vrees. Zo verklaart u dat u, na uw één week durende ziekenhuisbezoek ten gevolge van de aanval op 20 januari 2012, besloot onder te duiken. (CGVS p. 29 en 30) U verbleef thuis maar u ging niet meer naar buiten aangezien u bang was van uw belagers. (CGVS p. 29) Nu, vooreerst is het vreemd dat u besluit om onder te duiken in uw eigen thuis. Niet alleen wisten uw belagers u daar wonen, aangezien zij u reeds meerdere malen in of bij uw thuis lastig gevallen hadden, daarenboven is de woonplaats van een persoon de eerste plaats waar de autoriteiten zouden zoeken in dergelijk geval. U stelt dat uw belagers geen recht hadden om bij uw thuis binnen te breken en dat uw bureu u steunden. (CGVS p. 26) Deze verklaring is allerminst aanvaardbaar voor het Commissariaat-generaal. Zo hebben de autoriteiten u in het verleden al eens onrechtmatig bedreigd en verwond. Ook de hulp van uw bureu is een onvoldoende verklaring voor uw risicovol gedrag gezien de mogelijke nefaste gevolgen van een volgende aanval door deze autoriteiten. Het is bijgevolg bijzonder vreemd, gezien de zware problemen die u verklaarde te hebben met de autoriteiten, dat u zich bij uw eigen thuis zou verstoppen. De geloofwaardigheid van de ernst van uw vrees wordt door uw schuilplaatskeuze aangetast. Daarenboven verklaart u dat u uw rijbewijs, hetgeen u toont tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal, na vernieuwing zelf bent gaan afhalen te Tbilisi. (CGVS p. 9) Gezien de afleveringsdatum van dit vernieuwde rijbewijs 7 februari 2012 luidt, is het wederom opmerkelijk dat u besluit, om in uw periode van onderduik, zelf dit document af te halen bij de autoriteiten. Dezelfde ondoordachte handeling deed zich voor in verband met de registratie van uw huwelijk. Zo verklaart u dat u twee of drie dagen voor uw vertrek naar België op 1 maart 2012, officieel gehuwd bent, waarbij u naar het burgerlijk register in Tbilisi bent gegaan en de huwelijksakte ondertekend hebt. (CGVS p. 7) Niet alleen zijn deze handelingen in verband met uw huwelijk en uw rijbewijs in strijd met uw verklaring dat u niet meer buitenkwam sinds eind januari 2012,

daarenboven wendt u zich op vrijwillige wijze tot de autoriteiten om bepaalde documenten te verkrijgen of om uw huwelijk te registreren. (CGVS p. 30) U verklaart uw gedrag door te stellen dat deze instanties niet de instanties zijn die u belagen. (CGVS p. 35) Het Commissariaat-generaal stelt zich echter ernstige vragen met betrekking tot uw houding en de ernst van de door u verklaarde asielproblemen. Zo is het weinig waarschijnlijk dat een asielzoeker, die op intensieve wijze vervolgd wordt, waarvan uw verscheidene bedreigingen, aanvallen en het feit dat u in het oog gehouden werd een bewijs zijn, zijn relatief veilig onderduikadres opgeeft om zijn huwelijk te gaan registreren bij de burgerlijke stand of een vernieuwing van zijn rijbewijs te bekomen. Het feit dat u riskeert om naar de autoriteiten te gaan om uw handtekening te plaatsen onder een huwelijksakte of om een rijbewijs te bekomen, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw verklaarde problemen, hetgeen uw geloofwaardigheid eveneens ondergraaft. Daarenboven kan men nooit met zekerheid weten in welke mate welke instantie op de hoogte is van uw problemen waardoor het feit dat u zich kenbaar maakt bij welke autoriteit dan ook, een mogelijk risico voor uw leven en vrijheid inhoudt. Tot slot bleek u ook het medisch document dd. 20 februari 2012 te zijn gaan afhalen in het ziekenhuis te Tbilisi. (CGVS p. 10) Wederom kan men bovenstaande redenering doortrekken door op uw verklaring te wijzen dat u ondergedoken leefde sinds eind januari 2012 en dat dit moeilijk in overeenstemming te brengen is met deze handeling waarbij u in de openbaarheid treedt om dergelijk document af te halen. (CGVS p. 30)

Ten tweede kwamen uw verklaringen met betrekking tot verschillende dreig telefoons niet overeen met hetgeen u verklaarde in de CGVS-vragenlijst die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken bij uw aankomst in België. In deze vragenlijst verklaart u immers dat u, na het schrijven van uw brieven, telefoons begon te krijgen met vragen en bedreigingen. (CGVS-verslag vraag 3.8) Ze vroegen u of u van plan was om deel te nemen aan de huidige protestacties en dat u niet mocht vergeten wat er eerder gebeurd was. (CGVS-verslag vraag 3.8) Nu, op het Commissariaat-generaal werd er u gevraagd of u in die periode nog bedreigd werd waarop u stelt dat u de telefoon niet beantwoordde, dat er wel telefoons waren maar aangezien u er niet op antwoordde kan u niet zeggen of zij het waren of iemand anders. (CGVS p. 31 en 32) Geconfronteerd met uw eerdere stelling dat u per telefoon bedreigd werd door uw belagers stelt u dat uw echtgenote die dreig telefoons beantwoordde en soms uw kind. (CGVS p. 35) Erop gewezen dat u eerder verklaarde niet te weten wie er u belde stelt u dan dat er wel dreig telefoons waren maar slechts een paar keer. (CGVS p. 35) U herinnert zich niet meer wanneer precies dit voorviel, enkel dat het tijdens uw onderduik was. (CGVS p. 35) Uw verklaring voor deze opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw verschillende verklaringen wordt niet door het Commissariaat-generaal aanvaard. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente verklaringen aflegt, en dat hij de feiten die de aanleiding vormen voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, op een zorgvuldige en nauwkeurige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. In casu bent u daar niet in geslaagd. Uw tegenstrijdige verklaringen betreffen een belangrijk en essentieel incident van uw asielproblemen, namelijk uw bedreigingen in de periode waar u verklaarde ondergedoken te leven, waardoor het Commissariaat-generaal redelijkerwijs mag verwachten dat u kernelementen van deze gebeurtenis herinnert en er gelijklopende verklaringen over kan afleggen. Daarenboven bleek u evenzeer een ander kernelement van uw asielproblemen niet vermeld te hebben bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens uw interview op die asielinstantie vermeldt u immers nergens uw vriendschap met E. K. (...), vrouw van I. (...), noch de problemen die u door jullie ontmoeting in december 2011 of de financiële steun die u van haar organisatie ontving, gekend zou hebben. U stelt dat het u niet gevraagd werd. (CGVS p. 34) Geconfronteerd met het uitermate groot belang van deze persoon in uw asielrelaas verklaart u uw omissie door te stellen dat u gezegd werd dat u uw problemen kort moet vertellen. (CGVS p. 35) Deze verklaring is niet in staat om dergelijke omissie te verschonen. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn asielprocedure op de hoogte brengt van alle redenen van zijn vlucht indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, des te meer wanneer het gaat om personen die aan de oorsprong van zijn problemen liggen. Het feit dat u nagelaten heeft om uw vriendin, door wie u in december 2011 wederom problemen kende, te vernoemen tijdens uw eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, doen bijgevolg ernstige vragen rijzen rond de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

Ten derde kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de concrete asielincidenten die u verklaarde gekend te hebben. Zo kon u geen tastbaar bewijs voorleggen van uw verklaarde verwondingen of de getekende verklaring na de manifestatie op 7 november 2007, van uw ziekenhuisopname in januari 2012 of van de convocatie die u verklaarde gekregen te hebben hetgeen, gezien de mogelijkheid van het verkrijgen van dergelijke documenten, toch wel verwacht mag worden. U legt op het Commissariaat-generaal enkel twee medische documenten neer dd. 20 februari 2012 en 4 mei 2012 die verklaren dat u nier- en hepatitis C problemen heeft. Nergens in deze

documenten wordt enig gewag gemaakt van eventuele problemen die u zou kennen met de autoriteiten of de verwondingen die u daarbij opgelopen zou hebben. Het Commissariaat-generaal wenst eveneens op te merken dat deze documenten door uw vriend, die tevens arts is, zijn opgemaakt en dat het tweede document dd. 4 mei 2012 door uw vrouw werd doorgefaxt aangezien u toen al in België verbleef. (CGVS p. 10) Het medisch verslag dat u verder neerlegt werd in de Sint-Jan kliniek opgemaakt en stelt eveneens enkel uw huidige gezondheidstoestand vast.

Ten vierde aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. U verklaart in de laadruimte van een vrachtwagen de grens overgestoken te zijn, zonder dat u gecontroleerd of gevonden werd. (CGVS p. 14 en 15) U kan niet zeggen wat er zich in de dozen in de laadruimte bevond, of wat de naam van de chauffeur was. (CGVS p. 14) Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 14) U kon geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p.15). Documenten betreffende de nierdialyse die u onderweg onderging en die eventueel (een gedeelte van) uw reisroute konden staven, heeft u eveneens niet. (CGVS p. 15) U vroeg het niet want u wist niet of het nodig was. (CGVS p. 15) Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Hierdoor ontstaat ook het vermoeden dat u uw Georgisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat het in Georgië ligt, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. (CGVS p. 9). Uw verklaringen over uw reisroute ondermijnen dan ook bijkomend de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Er dient ten slotte nog te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U verklaart dat de filters van de dialyse in het Georgische ziekenhuis veranderd en van slechtere kwaliteit zijn waardoor u riskeert een hersenbloeding te krijgen. (CGVS p. 34) U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw rijbewijs tenslotte, bewijst enkel uw identiteit hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal, en wijzigd bovenstaande appreciatie dan ook niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij aan dat zij een beroep instelt tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 31 mei 2012 waarbij zij niet als vluchteling werd erkend en hem tevens de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Zij argumenteert dat haar beroep gericht is op de volgende middelen, met name dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat zij niet aannemelijk zou maken dat zij Georgië heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade. Zij besluit dan ook dat de haar geloofwaardigheid ten onrechte in twijfel werd getrokken.

De verzoekende partij licht verder toe dat zij in haar land van herkomst gezocht wordt door de politie omdat zij financieel gesteund wordt door de organisatie van de politicus I. (...) en dat de Georgische

autoriteiten zich hebben gekeerd tegen de aanhangers van deze politicus en dat de bestreden beslissing de voormelde houding van de autoriteiten niet heeft onderzocht. De verzoekende partij besluit dan ook dat het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat bepaalt dat de overheid een volledig onderzoek moet doen naar alle omstandigheden van de zaak geschonden wordt.

Zij argumenteert dat zij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en dat er in Georgië nog een steeds verspreid risico bestaat op willekeurig geweld na de oorlog met Rusland en dat ook op dit punt geen voldoende onderzoek werd ingesteld door de verwerende partij.

De verzoekende partij vraagt de Raad om de bestreden beslissing te vernietigen en opnieuw recht te doen en aan de verzoekende partij de status van vluchteling, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanhaalt daar zij stelt niet akkoord te gaan met de genomen bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

In zoverre de verzoekende partij de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, waar zij stelt dat het beginsel van behoorlijk bestuur dat inhoudt dat de overheid een volledig onderzoek moet doen naar alle omstandigheden van de zaak, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 8 mei 2012 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die de Georgische taal machtig is. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

2.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoeker daar zijn houding niet strookt met zijn verklaarde vrees voor vervolging; dat zijn verklaringen bij de commissaris-generaal niet stroken met de verklaringen die hij heeft afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken; dat hij geen enkel begin van bewijs neerlegt van de concrete asielincidenten die hij verklaarde gekend te hebben. Verder motiveert de commissaris-generaal dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn reisroute niet geloofwaardig zijn en wijst hij erop dat medische redenen geen verband houden met de criteria zoals bepaald in het artikel 1 van de Conventie van Genève.

De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in

strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en het ontkennen van de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

De argumentatie van de verzoekende partij bevat verder geen enkele concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat deze onverkort gehandhaafd blijven. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij in gebreke blijft.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De bewering van verzoeker dat er in Georgië nog een steeds verspreid risico bestaat op willekeurig geweld na de oorlog met Rusland wordt op geen enkele wijze ondersteund of aannemelijk gemaakt.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS